

Ako Panna Mária a sv. Jozef pripravili pre narodeného Syna Božieho to najlepšie. Nasledujme ich!

Mária de Agreda

24. decembra 2022 ✝ Cirkev

Zdroj: flickr.com

(úryvok z jej videní)

Narodenie Božského dieťaťa už sa blížilo. Najsvätejšia Panna síce vedela, že aké veci treba k tomu pripraviť, lež nič nechcela začať bez opýtania sa a privolenia svojho svätého ženícha i riekla mu:

„Pane môj, teraz je čas, aby sme k narodeniu môjho najsvätejšieho Syna porobili potrebné prípravy. Aj keď nekonečná Velebnosť žiada, aby sa s ním tak zachádzalo, ako s inými deťmi, my z našej strany musíme ukázať, že Ho uznávame za nášho opravdivého Boha a Pána. Keď dovoľíš, začnem chystať preň bielizeň a ty maj starosť o jemnejšiu vlnu, z ktorej prikrývadlo na postielku vyhotovíme. Prosme Boha, aby nás v tejto práci spravoval a zjavil nám svoju najsvätejšiu vôľu.“

Sv. Jozef odpovedal:

„Družka a Pani moja, keby som pri vyplnení tvojho rozkazu v službe môjho Pána a Boha krv môjho srdca potreboval, bol by som hotový túto vyliat. Keď je toto však nemožné, chcel by som mať látku zo zlata, a tieto by som ti ponúkol. Rozkáž a vo všetkom ťa poslúchnem.“

Ale Boh im zjavil, že zostúpil na zem, aby pyšných ponížil, chudobu uctil a bohatstvom opovrhol, utrpeniam im patriacu čestnú prednosť vymohol. Žiadal, aby podľa zovňajšku zachádzali s ním, ako keby bol dieťaťom obidvoch, ale vnútorne majú ho považovať za opravdivého Boha.

Všetku výbavu pre najsvätejšie Dieťa vyhotovila Blahoslavená Panna vlastnoručne stále kľáčiac a slziac, so zvláštnou pobožnosťou, za čo si nesmierne zásluhy nadobudla.

Keď už najmenší stupeň milostí, ktorý si ktorékoľvek stvorenie jedným úkonom cnosti nadobudne, viac je hoden ako celý svet, akú cenu musela dosiahnuť milosť pri tej, ktorá nielen všetky zásluhy ľudí, ba zásluhy všetkých Serafínov ďaleko prevýšila! Jej plamenná túžba, ktorou svojho Syna očakávala, aby Ho mohla na svoje ramená vziať, živiť a opatrovať, bola taká prudká, žeby jej život od tohto sladkého ohňa bol strávený býval, keby ju Boh zázračným spôsobom nebol posilňoval.

Týmto Božským ohňom rozplamenená zavše hovorila k svojmu Synovi:

„Moja sladká láska, Stvoriteľ vesmíru, kedy sa budú tešiť moje oči na žiare Tvojej božskej tvár e? Kedy budú posvätené moje ramená ako živý oltár obety, ktorú Tvoj večný Otec očakáva? Kedy budem môcť, ako Tvoja služobnica, bozkať zem, ktorej sa Tvoje nohy budú dotýkať? Kedy budú vidieť deti Adamove svoje spasenie, svojho učiteľa, brata a opravdivého otca medzi sebou? Ó, dieťa môjho lona, ako ja mám povolanie jednej matky plniť nad Tebou, keď ani tomu nerozumiem, ako Ti mám slúžiť v úlohe otrokyne? Spravuj moje žiadosti a skutky, aby som sa Ti vo všetkom zaľúbila. Lež čo mám robiť, keď vystúpiš do sveta, aby si potupu znášal? Čo mám robiť, keď nebudem smieť s Tebou zomrieť?“

Takéto a podobné vzdychy vysielala Maria ku Kniežatu večnosti, ktorého v sebe nosila.

Z toho všetkého príprava Panny nebeskej má nám slúžiť k poučeniu, akou úctivosťou máme spravovať veci, ktoré sú určené a zasvätené službe Božej. Tu má byť spomenutá aj tá nedbanlivosť, ktorou Pána i niektorí Jeho zasvätení urážajú. Za hrubú nevďačnosť považuje, keď so zasvätenými predmetmi a ozdobami bez všetkej pozornosti narábajú, ovocie a príjmy z Jeho svätej služby na nízke svetské márnosti upotrebia. Pre svoju záľubu a pohodlie hľadajú to najcennejšie a najdrahšie, ale ku službe a cti Boha dávajú to najobyčajnejšie.

Menovite týka sa to plátna, ktoré – ako korporály a purifikatórium – príde do styku s Telom a Krvou najsvätejšieho Syna Márie. Vtedy anjeli, prítomní pri slúžení svätej obety, sú celkom rozhorčení, odvracajú svoj zrak od takých služobníkov a divia sa, že Všemohúci ich opovážlivosť a neúctu im tak dlho zabúda. Pravda, málo je takýchto, lež predsa sú.

Nepatrnosťou by sa zdala celá vec, lenže je predsa veľmi vážna, keď najponíženejšia dcéra Božia Maria za potrebné uznala oznámiť to verejnosti. Ona chce povzbudiť každé stvorenie, aby Bohu každý slúžil v úctivosti. Čo by sme si mysleli, keď vidíme nevďačnosť, ktorou sa ľudia nekonečne veľkému Bohu odplácajú, keď tými istými darmi, ktoré z Jeho štedrej ruky prijímajú, skúpo narábajú pri udeľovaní milodarov na dobročinné ciele k úcte a sláve Jeho smerujúce? Štedrí dobrodinci, čo sú aj chudobní, dôverujú, lebo vedia, že ich dobročinnosť bude hojne odplatená už aj tu na zemi. Oni nikdy netrpia nedostatok vo veciach k udržaniu života potrebných, zatiaľ čo ruka Pánova opúšťa tých, ktorí službu Božiu zanedbávajú.

Nebeská Matka Maria slúbila, že tým, ktorí sa sveta a jeho nepravých, prevrátených chápaní a zásad nebudú pridŕžiavať, a vo všetkom žiť budú k sláve svojho láskavého Stvoriteľa, poskytne svoju stálu, mocnú ochranu a pomoc a dovedie ich do pravej a večnej radosti, aby sa tam spojili s Jeho horiacim srdcom, chválili Ho a tešili sa s Ním po všetky časy.

Článok vyšiel pôvodne v časopise *Kráľovná svätého ruženca* č. 12/1931, do elektronickej podoby bol spracovaný Dominikánskou knižnicou, pre zverejnenie na stránke christianitas.sk

bol čiastočne upravený redakciou Christianitas.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ako-panna-maria-a-sv-jozef-pripravili-pre-narodeného-syna-bozieho-to-najlepsie-nasledujme-ich/>